

Industri. Denne Grændse bliver en Bestatning paa Befolkningen, idet denne derved kommer til at betale sine Varer med en saa meget høiere Pris, end om Udlandets Konfurrence var fri. Det bliver en Bestatning ud af Befolkningens Lomme, men det kan forsvares, fordi de Penge, som vedkommende Produkter koste mere, spares derved, at Pengene blive her i Landet og komme ind i Omsætningen, og de, der maa yde den høiere Betaling for Varerne, faae netop derved, at Pengene gaa mellem Mand og Mand her i Landet, saaledes igjen en Fordel. Med Hensyn til Udførselspræmien er Forholdet i Virkeligheden noget Egnende, kun med den Forskjel, at Tilskudet tages af Statskassen, og at vore Produkter gaa til Udlandet, saa at vi faae Udlandets Penge ind i Omsætningen, hvorved Statskassen, hvad jeg mere end een Gang har gjort opmærksom paa, ikke alene vil faae sit Tilskud tilbage, men ogsaa vil faae det tilbage med Rente. I Virkeligheden vil man se, at der er ikke nogen anden Forskjel paa Beskyttelse og Udførselspræmie end den, at i første Tilfælde lægges Skatten lige strag paa Befolkningen, medens i det andet Tilfælde Statskassen udreder Tilskudet foreløbig; men i Virkeligheden sker der ved begge Principer det Samme, nemlig at der holdes Penge indenfor Landets egen Omsætning, og det er Noget, vi vistnok Alle maa ønske. Hvis Sukkerfabrikerne, sagde det ærede Medlem, ikke kunde bestaa, var det ikke dermed givet, at Sukkerindustrien skulde gaa i Staa. Det er imidlertid Noget, man ikke veed; naar først Tilliden til en Ting har lidt Bræk, er det meget ofte vanskeligt at faae gjenoprettet Tilliden. Det er et Spørgsmaal, jeg ikke skal komme vidt ind paa, men jeg vil dog gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at man f. Ex. ikke kan nævne Fabriken paa Falster uden netop i Forbindelse med Røeddyrterne, idet den eies af lutter Røeddyrtere, idet en Masse Røeddyrtere har forenet sig om at lave en Fabrik. Det er jo Noget, de Derver kjende saa godt, at Forskjellige blive enige om at koste en Damptræstemaskine for at færdiggjøre deres Produkter til Handelsvare; saaledes er Forholdet ogsaa her. Der- som althaa denne Fabrik skulde gaa fallit, hvad der vistnok ikke kan være Tale om —

men selv om man vilde se det fra den Side, at disse Landmænd skulde gaa fallit, kunne man jo ræsonnere som saa, at derved lider Landbruget intet Knæk, thi saa vilde der jo komme Andre, der kjøbte Gaardene, og naar de kjøbte dem til billig Pris samt havde de fornødne Penge, vilde Landbruget være lige godt stillet endda. Sa maaste, men tror man saa, at disse nye Folk vilde kunne have den fornødne Tillid til at indlade sig paa Sukkerroedyrkningen, som har bragt saa megen Betsignelse i Agerbruget, hvor det rigtig er kommet frem? Og det er netop det, man er bange for; man er bange for, at Jorden skal gaa ud af Røekulturen. Den Hensigt eller Smødetommen, som det ærede Medlem vilde vise Fabrikerne, at man her fra Statens Side mulig kunne imødetomme dem ved Laan, tror jeg slet ingen Betydning har. Det er ikke Penge, Fabrikerne trænge til; de Folk, der staa i Forbindelse med Fabrikerne, ere vist ikke anderledes stillede, end at de maa gelig ad anden Vej vilde kunne staa de Laan, der er Tale om. Men det kan ikke nytte paa den Maade at blive ved at stifte Laan. Det gjælder netop om at stille det saaledes, at Industrien vil kunne betale sig, og da maa man bestemt holde paa, at denne Industri her i Landet ikke er stillet paa en saadan Fod som i Udlandet. Være vi komne ind paa det fra Først af, vilde vi slet ikke have haft nødig at reise disse Spørgsmaal her. Selv med denne Udførselsgodtgjørelse, som her foreslaas, af $\frac{3}{4}$ Ore pr. Pund, vil man ikke tilnærmelsesvis kunne møde paa det udenlandske Marked med saa billige Priser som Thydskland; man vil kun naae lidt over Halvdelen af den høiere Bestatning pr. Td. Land, og som jeg har gjort opmærksom paa, er hver Tønde Land med Roer beskattet 35 Or. høiere end i Thydskland. Jeg maa derfor fremdeles meget anbefale det høie Thing at stemme for Loven, saaledes som den nu sandsynligvis vil blive ændret efter Finanzministerens Forslag, thi den Indvending, som der blev gjort, at Vedtagelse af dette Spørgsmaal mulig skulde kunne berede dette Lovforslag Vanskeligheder i det andet Thing, kan jeg ikke anerkjende Berettigelsen af. Det ærede Medlem, som fremsatte den, veed virkelig ikke, hvorledes det andet Thing vil stille sig. I den høitærede Conferencespræsidents